

זמנות לתמר

הדלקת הנרות	5.56
חצות היום והלילה	12.30
עלות השדר	4.56
נין דחכה	6.26
סוף זמן קריש	8.43 - ב' 9.28
סוף זמן תפילה	10.28
שקיעת החמה	6.35
מוצאי שבת	7.47

זמנות לתמר

ליוון ספי"ב - שנה ז' - האיגוד השוכה - יום כיפור תשע"ב

יורל ע"י
התאחדות אברכים
ויואל משה
ד' סאטמאר
נתייחד ע"י כ"ק מרן רביה"ק יע"ע
בנשיאות כ"ק מרן רבנו של ס"א
בעיה"ק ד' ויזשניץ תוב"א

מגיד תעלומה

הכהן גדול יצא מבית קוה"ק בעינים עצומות לאורה הרוחני של השכינה הקדושה

הרא"ש בסדר עבודת יוה"כ מביא שבסדר אתה כוננת שיסד יוסי בן יוסי כה"ג, כתוב שה"כ בשעה שהי' יוצא מבית קוה"ק טמטם עיניו ויצא, ואין זה בגמרא, אדרבה מתוך הירושלמי משמע שאינו צריך, והכי אינא בירושלמי דיומא (פ"ה ה"ג) עד שלא נטל הארון ה' נכנס ויוצא לאורו של ארון, (פ"ה בקרבן העדה לאורו של ארון לאור השכינה שהיתה שר"י על הארון כדס"ב וזהוהא עמיה שריא, א"נ החובב מבחיק ומאיר), משניטל הארון ה' מגושש (משמש באפלה) ונכנס מגושש ויוצא, עכ"ל הרא"ש. ובנוסף דילן כתוב טהור לב פסע ושב לאחוריו, אולם לכאורה הא גופא קשיא למה הותר לו ליהנות מאורו של ארון, וי"ל, דהירושלמי לשיטתו אוזיל דס"ל דליכא איסורא בקול ומראה וריח על כן שפיר ה' נכנס לאורו של ארון דמותר ליהנות מאורו, משא"כ לפי"ד הבבלי שסובר דעכ"פ איסורא איכא ה' צריך הכ"ג לטמטם עיניו. וכתבו התוס' במס' שבת הנ"ל בשם הברייתא שלא היו הכהנים צריכין לאור שראו אף מה שבתוך הטפח והחבית, זה הרי לא ה' ראי' טבעית שהרי העין א"א שתראה דרך החבית, והי' רק ע"י כח עמוד הענן שהאיר להם, וכיון שהאיר להם אור כזה שהיו יכולין לראות על ידו אף במקום שראית העין אינה שולטת בוודאי יכלו לראות בו אף בעינים עצומות, וכמו"כ אור השכינה שהי' שורה על הארון בודאי שלא ה' אור טבעי שהוצרכו להביט עליו כמו עינים, ואור זה ראו אף בעינים עצומות, וי"ל דמה שאינו אור טבעי רק השפעה אלקית זה הוי שלא כדרך הנאתן וזה לא אסרה תורה, דכיון שראו בעינים עצומות הרי הוא דאי שלא כדרך הנאתן, וזה דחייב יתר מבחנת ישיבת בצילו של היכל דנחש"כ שלא כדרך הנאתן אף שהוא הנאה טבעית, ומכ"ש הנאת אורו של ארון שהי' לגמרי שלא ע"פ הטבע בודאי דהוי שלא כדרך הנאתן וזה מותר. וכמו"כ בנידון דידן בבחינת אור רוחני כזה לא מציינו שיהא בו איסור מעילה ומוזה הותר ליהנות, אמנם התייבא אם הכ"ג טמטם עיניו שאל לא ה' לפיו שום ראי' טבעית כלל רק אור רוחני וזה מותר, משא"כ אם ה' הולך בעינים פתוחות הרי אפשר שהי' לפניו גם איזה אור טבעי כגון ע"י המנורה או ע"י זהב של ארון שהי' מבחיק ומאיר ומוזה באמת אסור ליהנות, לכן הוצרך לעצום עיניו כדי שלא תהי' לו שום ראי' טבעית, ועפ"י שני הנוסחאות אמת, ול"ק ממה דאיתא בירושלמי שהלך לאורו של ארון, דאח"כ אף כשטמטם עיניו ה' ג"כ הולך לאורו של ארון, דאיתא האור שהאיר הארון הלא ה' מאור השכינה ואור התורה שהאירה שם, ואותו אור ראה אף בעינים עצומות, ואם ראה בעינים עצומות הוי ודאי שלא כדרך הנאתן וזה מותר, ובה תרומה אמת.

(דברי ויאל יו"ה"כ עמוד תל"ג)

מילי מעלייתא

'הבו גודל לאלוקינו' על שזכינו לקרוא בשמו

כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלהינו. יתבאר ע"ד מה שכתבו תלמידי רבינו יונה והרא"ש (ברכות פג.) בפ"י נוסח מודים דרבנן, שאנו אומרים על שאנו מודים לך ברוך קל ההודאות, שהוא על מה שאתה זכיתנו ונתת לנו זאת, שנוכה להודות לך, ע"י 'ברוך קל ההודאות', שאנו מברכין אותך ומהללך ומשבחים לשמך הגדול והקדוש, על החן והחסד והטובה הגדולה שעשית עמנו, בזה שאנחנו מודים לך ומברכין אותך, ולזה יאמר כי שם ה' אקרא הבו גודל לאלוקינו, פי ש"ע" גופא צריכין אנו לתת גדולה וכבוד ושבח ליוצר בראשית ב"ה, על אשר זיכה אותנו לקרוא בשמו. באר מים חיים

ע"י שאנו עבדים למקום נזכה להשיג את התורה

כי ידן ה' עמו ועל עבדיו יתנחם. לפי"מ שאנחנו נקראים בנים למקום, אעפ"י אמר דוד המלך (תהלים קיט. קכח) עבדך אני הביננו ואדעה עדותיך, אמאי אמר לשון עבדך. והנראה דהנה דוד אמר בחכמה, כי קטרוג גדול נתהווה כאשר השי"ת מגלה מסתורי סודות התורה לעמו, אמנם כאשר אנחנו עבדיו, ומה שקנה עבד קנה רבו (פסחים פח.). וז"ש דוד, עבדך אני כאשר אנחנו עבדיו, ומה שקנה עבד קנה רבו, הביננו ואדעה עדותיך, תגלה לי מסתורין סודות התורה. וזה י"ל כי ידן הוי"ה עמו, ד' ברחמים ידן עמו על מה שמגלה סודו לעמו, ועל עבדיו יתנחם, יהיה לו נחמה כי המה עבדיו, ומה שקנה עבד קנה רבו ומוסכם מכולם לגלות סודו לעבדיו הנביאים.

הקב"ה כל העולם שלו, לכן מועיל תשובה

ראו עתה כי אני אני הוא. אפשר דהנה איך מועיל תשובה הא מלך שמחל על כבודו אין כבודו מחול (קידושין לב.). וי"ל דרוקא במלך פרטי אין כבודו מחול, דבעינן שתהא אימתו עליך, ולגבי הקב"ה לא שייך זה. וז"ש ראו עתה, אין ועתה אלא לשון תשובה, והטעם כי אני אני הוא, ואין אלקים עמדי, וכו' עלמא דיליה ויכולנו למחול.

מאיגרא רמה לבירא עמיקתא

חדשים מקרוב באו לא שערם אבותיכם. י"ל כך כי האבות דואגים ופחדים שלא יתקלקלו בניהם אחריהם בקלקול הדורות, אך כ"ז בהדרגה אבל שיפלו מאיגרא רמה לבירא עמיקתא כאשר אנו רואים שיהי' האב צדיק תמים מדקדק על איסור קל ורחי במצוות, ויעמדו בניו אחרייו פוקרים וכופרים, זה חדשים מקרוב אשר לא שערם אבותיכם, לא עמדו שערותיהם לדאוג ע"י שמוא יהיו בניהם כך וכך כי למדרגה שפלה כזו לא עלתה במחשבתם, ואילו ה' בין האב הצדיק לבין הרשע הזה איזה דורות ביניהם והיו יורדים בהדרגה אחת לאחת לא ה' זה חידוש כ"כ, אך החדשים מקרוב באו בלי הפסק כלל בין הצדיק הגדול לרשע העריץ, וזה לא שערם אבותיכם.

ישיבת התורה							
סדר הלימוד לשיבוש של סוכות - מסכת יומא							
יום	א	ב	ג	ד	ה	ו	שבת
דף	-	-	ה.	ה:	ט.	הזרה	

מענינא דיומא

בשבת שובה נוכל לבוא למנוחה וישב הדעת

אמר מה שאנו קורין לשבת זה שבת תשובה אי משום שהוא בימי תשובה, הלא באמת כל שבתות מסוגלים לתשובה כמ"ש אם תשוב וכו' גם אמרו שבת בו תשוב, ונ"ל כמו ששמעתי מהרבי מקאצק ז"ע ע"י שני דברים יכולין להוושע בכל טוב אפי' לביאת משיח, והוא ישוב הדעת ומנוחה כשה"כ בשובה ונחת תושעון וזו שבת שובה, כי ע"י שבת זו נוכל לבוא לישוב הדעת ומנוחה.

שבת שובה - שני שבתות

אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות מיד היו נגאלין. נוכל לומר שהרמז על שבת תשובה, ששמו מורה עלי' שבת כפול, כי שבת כפשוטו, וגם תשובה אותיות שבת בתוכה, להורות "כאשר ישמור האדם שבת זה כהלכתו, ויכין עצמו לשב בתשובה שלימה, יוכל לגרום הגאולה". זה אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות, היינו שבת תשובה שבו שני שבתות כנ"ל, מיד היו נגאלין. ונוכל עוד לרמז כי הנה יוה"כ נקרא שבת שבתון, ובשבת זה נוכל לעשות הכנה על יום כיפור.

בשבת שובה מתעורר מידת החסד למחילת עוונות

וידועים מחכמי המוסר שבכל יום מימי השבוע בהימים שבין יו"ה ליוה"כ, צריכין לעשות תשובה ולתקן על מה שפגענו ביום זה בכל שבועות השנה, וכיום השבת צריכין לעשות תשובה מעולה על כל שבועות השנה, ע"כ צריכים אנו לידע עכשיו שבשבת"ז יש לה כח גדול של כל שבועות השנה ביחד, שבציוק שמירת השבת יכולין לזכות לעורר מידת החסד שהקב"ה ימחול לנו על כל עוונותינו, אף על אלו עוונות ופשעים שאין אנו יודעים להתוודות ולהתחרט עליהם, וע"י יסודו לנו שבת זו בשם שבת שובה.

שבת הראשונה יועיל לתשובה

והנה זה השבת הראשונה אחר שקבלנו על עצמינו מסירות נפש בראש השנה בוודאי זה יועיל שתשובתנו תקובל לפני הבורא ב"ה על כך נקרא שפיר שבת שובה ודייקא נקבע ענין זה על שבת זו שהיא אחר ראש השנה שקבלנו מסירות נפש על עצמינו ונכ"ל בוודאי מסוגל שבת זו לתשובה עילאה ולהכין עצמינו בתשובה ליום הכיפורים הבע"ט.

לזמר עריצים ע"י כח הפלפול

טעם שנהגו בכל תפוצות ישראל לדרוש בשבת שובה דרשה בדרוש ופלפול, על פי המבואר בייטב לב (פ' דברים) שע"י כח הפלפול יכולים לזמר עריצים ולהכריח כל החושים ולהסיר הקליפות, ע"י.ש. ולכן בעמדינו בימי דין עוסקים בפלפול התורה ובכח זה יסתמו פי מקטריגנו.

כ"ק מרן רבנו של ס"א

הנה סדר עבודת הימים האלו בכלל, וסדר עבודת התפלה ביום הקדוש הבא עלינו לטובה בפרט, סובב והולך סביב השלושה עשרה מדות של רחמים, ושפתותיהן של בני ישראל ממללות אותן ללא הרף, בעבור שאנו מובטחים שאינן חוזרות ריקם, כמו שאמרו חז"ל בגמ' (י"ה ז"ב) ויעבור ה' על פניו אמר רבי יוחנן אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאמרו, מלמד שנתעטף הקב"ה כשליח ציבור והראה לו למשה סדר תפילה, אמר לו כל זמן שישראל חוטאין יעשו לפני כסדר הזה ואני מוחל להם וכו', אמר רב יהודה ברית כרותה לי"ג מידות שאינן חוזרות ריקם שנאמר (שם, י) הנה אנכי כורת ברית. אשר על כן אמרנו להביא את סדר ואופן הזכרתם, וללקוט שושנים מספרן של צדיקים על שגב גדולתם של י"ג מידות אלו.

☆☆☆

כתב בשער תשובה (מ"ח קל"א א), יש לומר אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות, שהוא ר"ת כר"ב כיסא רחמים וימתנהג ביחסיות, וכן סבב הרה"ק מהר"ש וויטאל ז"ל (שער הכוונות עין סוגת חזרת העמידה) שכן מצא בתיקונים, וכן הוא בסידור ר' שבתי.

וכתב המג"א (סי' תתקס"ח) בשם האבודרהם דכשואמר ויקרא בשם ה' יש להפסיק מעט בין שם לה', כי תיבות בשם אלו בטחא, ופי' ויקרא בשם, ומי היה הקורא, ה', ועין במחצית השקל שם שלדעת התרגום יש להסמך תיבות בשם לה', שתירגם וקרא בשמא דה', ור"ל שמשה קרא בשם ה' עי"ש, וכי בליקוטי מהר"ח שנהוג עלמא להפסיק כדעת האבודרהם מ"מ טוב לכוון ב' הפירושים.

וכתב בספר שלמי ציבור (קמ"ט) בשם הרב בית דוד ז"ל כשואמר השי"ץ ויעבור, צריכם הציבור לשתוק ולא יאמרו הם ויעבור אלא החזן אומר "ויעבור ה' על פני ויקרא" והקהל מתחילים ה' ה' וגו', והביא בשם השל"ה (מסכת ר"ה) כשואמר השי"ץ ויעבור, יאמרו כל הקהל הפסוק שמע ישראל ה' אלוהי ה' אחד.

אולם בספר עוד יוסף חי (פר' כי תשא) כתב ואין זה נכון אלא גם הקהל צריכים לומר "ויעבור ה' על פני ויקרא" כי התיקון הנוגש למעלה לאו בקריאת י"ג מידות בלבד, אלא נעשה גי' ע"י קריאת פסוק זה, וכמפורש בדברי רבינו האריז"ל שאמר להדיא בסוד הענין בקריאת ויעבור, וי"ג מדות ולא אמר ב"י"ג מדות בלבד, וע"כ הוא מנהיג יפה שהקהל אומרים ויעבור וכו', אך מקדים זאת לומר השי"ץ ושותקים וממתנינים לשי"ץ והוא אומר בקול רם ויעבור, ואז הקהל קוראים כולם כאחד ה' ה' וגו', ובשו"ת רב פעלים (מ"ח ז) כתב שטוב יותר לומר ביחד עם השי"ץ.

מסיימים אמירת י"ג מדות עם הפסוק "וסלחת לעוונתי ולחטאתי ונחלתינו", ונאמרו כמה טעמים בזה, בספר חסידים (ס"ז ר"ח) איתא שאלו הם שלש מידות האחרונות, שהיה מנין של הי"ג מדות הוא כך (א' רחום (ג' חנון (ד' אפים (ז' ורב חסד (ה' ואמת (ו' נוצר חסד (א' אפים (ב' עון (ח' ופשע (ט' וחטאה (י' ונקמה (יא' וסלחת לעוונתי (י"ב) ולחטאתי (י"ג) ונחלתינו, ובספר המנהיג (ה'פסוק תענית סימן י') הביא שכן מנהיג ר"ת, ולפי שברית כרותה שאינן חוזרות ריקם היה מנהיג לרבינו יעקב מכי' ז"ל שתיכף שהיה משלים היה אומר ונקמה וסלחת לעונתי בלי להפסיק שלא להמתין לחזן להודיע כי הברית כרותה בהם ואז מבקשים ממנו לקיים מה שהתנה לנו והבטיחנו.

ובמהזרז וויטרי (סימן רמ"ה) וכן נהוג העם לומר, וסלחת לעונתי ולחטאתי ונחלתינו כלומר וסלחת עי"י הי"ג מדות שאמרנו לפי שאינן חוזרות ריקם, ומטעם זה נהג ר"ת כשענין בעשיית הקהל פסוקי דרחמי וקודם אומר החזן ויעבור בקול רם והציבור אומר י"ג מדות ותיכף סימונו ונקמה וסלחת קודם שמתחיל החזן כלל פסוקי דרחמי, ובספר מטה משה (סימן תשמ"ח) כתב שסיום "וסלחת" הוא דרך בקשה לאחר הזכרת המידות.

ה'

שש אשיש בה' תגל נפשי באלוקי (ישעיה סא). פעם היה להרה"ק רבי יהושע רוקח מבעלזא זי"ע איזה צער, שמת לו אחד מהמשפחה ל"ע, אמר: כתב "שש אשיש בה" ה' זו מדת הרחמים, כשה' מנהיג במדת הרחמים אז "שש אשיש", שש לעצמי ואשיש לאחרים, "תגל נפשי באלוקי", כשיש חיו' מדת הדין, אז תגל נפשי בלבד. (מהר"י, ליקוטים)

ה'

אני ה' לאחר החטא. איתא בזהר הק' (ח"ג דף עג.)

שלוש עשרה מדות האמורות בחנינה

אורייתא וקודשא בריך הוא וישראל כלוהו חד, ולפי זה הוא כלל גדול, אפילו כשאדם חוטא הרבה אז הוא מקרא ניצוץ ישראל ויש בו חלק אלקי ממעל, ובדואי חוזר בתשובה על כרחו כי אי אפשר ליפרד כיון שהם בקרב ממש. (דגל מתיא אפרים, פ' בלק)

קל

הקב"ה כשנקרא בשם זה הוא פועל חסד עם בני העולם, שנאמר חסד קל כל היום, ונקרא בשם קל פירוש תקיף, כענין ואת אילי הארץ לקח, ומהו תוקפו, שהוא זועם במדת הדין, ומכניעה, ופועל החסד. וכן פירשו בזהר, בפסוק וקל זועם בכל יום, ופירשו, מאי זועם, נזעם לא כתיב, אלא זועם, פירוש זועם לבעלי הדין, שיכנעו תחת מדת החסד. וזה לשונם: "זועם בכל יום לא כתיב אלא זועם, בכל יומא ויומא דדינא אשתכח, ודחי לון לבר (דוחה אותם לחוץ), וקיימא הוא (דוחה עומד) ומבשם עלמא (מבשם ומטיב לשלם) הה"ד יומם יצוה ה' חסדו". (ראשית חכמה)

א"ל, בעל כח לנקום ולאסוף את שלך, ועם כל זה אתה סובל ונעלב, עד ישוב בתשובה. (תומר דבורה)

רחום

אם האדם נחלה חולי הגוף, וחולי הנפש, ותחלואיו מתגברים כל כך עד שלפי הטבע ולפי השגת אדם נדמה לו שאין עוד מזור תרופה לתחלואיו, עכ"ז בל יאמר לנפשו נואש חליה, רק חיזק ויאמץ את עצמו ויאמין ברחמנות הבורא ב"ה הבלתי בעל תכלית שהוא אין סוף ואין חקר, שירחם עליו וישלח לו עזרו מוקדם ממקור הרחמים רבים למעלה מהעולם ומהשגת שכל האנושי, ויאמין ברחמנות הבורא ב"ה שהוא רחום וחנון, שיחדש ימי נעוריו באמץ כח ורב אוניס. (ישמח ישראל)

וחנון

חנון הוא כענין חנים אף מה שהוא שלא כדון כמו שכתוב ושמעתי כי חנון אני, דקאי על מה שכתוב והיה כי יצעק אלי העני על משכנו שאיך משיב לו, דהאמת דצעקתו הוא שלא כדון שהרי לזה מחד מעות, ומכל מקום אין הקב"ה יכול לסבול צעקתו. וא"כ י"ל דאם האדם פשע הרבה נגד השי"ת, ואח"כ מתחרט וצועק אליו שימחלו לו, אף שהדן והראוי לא היה להקב"ה לשמוע כלל צעקתו לפי שהרבה לפשוע, מ"מ על זה קרא חנון, שכן הוא מדתו שאינו יכול לשמוע צעקתו, ומרבה לסלוח. (סידור עין תפלה)

ארח אפים

באמת האדם צריך להיות כלול מכל הבחינות, ולפעמים צריך להיות עז פנים, דרך משל אם אדם הכעיס למלך צוה המלך להשומרים שלא יניחוהו לילך להמלך, וכשהם פעם אחד והשומרים זרקו אותו לחוץ ונתבייש מאוד, וכשהוא שוטה ומתבייש לילך פעם שנית שלא יביישוהו השומרים שנית, נמצא לא יוכל לבא לפני המלך, אבל החכם אינו משגיח על ביוש שלו, והוא עז פנים והולך פעם אחר פעם, אעפ"י שמביישים אותו וזורקים אותו לחוץ אינו משגיח על זה כלום והולך תמיד לחצר המלך, וכשהמלך רואה שהוא מתאמץ ואינו משגיח על ביושו, ועיקר כוונתו לבא לפני המלך, מצוה המלך להשומרים שיניחוהו לבא לפני המלך ומפייס אותו. והנמשל מובן לענין תשובה, כמו שכתב השל"ה (ס"ז ר"ה) אף ששומע אדם שגזר עליו שלא יקובל תשובתו, אעפ"י יעשה תשובה, כי כל מה שאומר לך בעל הבית עשה חוץ מצא. (דודאים בשדה)

ורב חסד

בתפלת שמו"ע בתיבת "גומל חסדים טובים", סונותי כוונה כללית בשמחה עצומה בזה הלשון: "יוצרי ובוראי אם אעבד אותך עבודה שלימה אלף שנים פעמיים, לא אוכל לצאת ידי חובתי על כל הטובות שגמלת אותי", אך באיזה יום עשה הבורא ית"ש אתי איזה טובה פרטית, הן בענין פרשה שזימן לי, ופשיטא איזה עשיית מצוה שזימן לי, או בהצלת איזה דבר, הן בהצלת הגוף או בבני ביתי, הן בהצלת היקף ממון, על כל ענינים כאלה וכיוצא, נתתי

להם יתעלה הודאה בשמחה עצומה בתיבות "גומל חסדים טובים", בכל התפילות של אותו היום, גם כמה ימים אחר זה. (פזואת היסוד ושרש שר העבודה, אות י"א)

ואמת

כי חק לישראל הוא משפט לאלוקי יעקב. י"ל חכמינו ז"ל דרשו חק לישני דמוני, והנה אין מקרא יוצא מדי פשוט, והנה חק נקרא דבר שהוא בלי טעם, והנה אנו רואים שהרבה יש להם עושר וכבוד בשפע רב, ורבים פרנסתם בצמצום ובדוחק, והוא תמוה בעיני האדם הרבה פעמים מה שאחד משליך לחוץ כי הוא מותר בעיניו בעיני האחר הוא חשוב מאוד וזה חק לעינינו, אבל באמת הכל בדין ובמשפט, וזה כי חק הוא, היינו המזוני שהקדוש ברוך הוא נותן הוא חק לעיני בני אדם כמו בלי טעם אבל באמת הוא משפט לאלוקי יעקב הכל במשפט וביושר. (שיר מעין)

הרה"ק רבי משה מקאברין ז"ל אמר: יש צדיקים שנותנים תיקונים שונים על פנים ברי"ק, ואני אומר כי התיקון הגדול ביותר הוא לקבל בשמחה את הנהגתו יתברך אתו כמו שהוא, וכמאמר חז"ל (ברכות ד.) בכל מאדך בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו, שלא יחררה אחרי מדותיו יתברך. (תורת אמת)

נוצר חסד לאלפים

ענין זכות אבות הוא, כי כל תולדותיו הם אצלו בכח, וכל מה שמסגל מצוות ומעשים טובים, תולדותיו מסגלן עמו. (ישמח משה)

נושא עון

נושא עון, חד אמר נושא הכף של עבירות וממילא הזכיות ממריעים, חד אמר כובש הכף של הזכיות, וממילא מכריע. יש לפרש הנפקא מיניה, כי באדם שהוא משוקע בעבירות, והטמאה מתגבר, וקשה לו לעשות מצוות, ורק על ידי טרחות רבות ויגיעות גדולות, ואינא ברמב"ם ששיקול העוונות והזכיות לא לפי מספר המה רק לפי הסיקון ולפום צערא אצרא, ואינא ברי"א שבזמן הזה לוקחים שכר הרבה על מצוות יותר מאז. ולהפך גבי צדיק שרוב זכיות כל הגדול מתחירו יצרו גדול הימנו, וצריך ללמוד זמן רב הרבה מאוד ולכבוש היצחק, וקשה לו ועליו עונש העבירה קלה, כי נסיונו גדול מאוד, משא"כ גבי הרשע אין לו כל כך נסיון, ואעפ"י עונש אותם, ולפי"ז דברי שניהם אמת, חד אמר כובש הכף של הזכיות, היינו גבי רשע שזכיותיו הרבה באיכות, ומכריעים הכף של עבירות, וגבי הצדיק הקב"ה נושא למעלה הכף של עבירות, שאצלו קלים המה לפי נסיונו. (שיר משון)

ופשע

כשאדם מתודה חטאיו ופשעיו, ובדעתו הוא רחוק ממש מהשי"ת, וגם סובר שהשי"ת לא הטא אוזן אליו מחמת פשעו, ובאמת השי"ת הוא רחום וחנון, וכשאדם מתודה ועוזב חטאיו השי"ת מרחם עליו ושומע צעקתו, ומה גם שיש מלאכי רחמים ומליצי יושר, גם אליהו זכור לטוב, כמו שאמרו חז"ל (ילקוט קמ"א) אליהו כותב זכיותיו של ישראל, וממליץ תמיד על עמו ישראל המתודים ועוזבים פשעיהם, ומעוררים רחמי השי"ת על זה האיש, כמו שפסוק (משלי כז, ג) ומודה ועוזב ירוחם. (דברת שלמה)

וחטאה

יש לפרש הענין שהצדיק להזכיר נושא עון ופשע שהוא מויד לפני חטאה שהוא שוגג, והיה לו לומר בהיפוך, אלא שיש בחינת שוגג שהוא עוד יותר חמור ממזיד, כי על ידי שעבר אדם בעירה ושנה בה מעשית לו כהיתר, והמזיד נחשב לו כשוגג, אבל הפסם הוא עוד יותר גרוע ממזיד, ועי"ז נאמר וחטאה, שבין י"ג מדות של רחמים יש גם עבירו מדה אחת שהשי"ת מרחם בה עליו, היא מדת ונקמה המביאה אותו לידי תיקון. (תורת אבות)

ונקה

י"ל דאדם צריך לעבוד את ה' ולהוסיף תמיד בעבודתו יתברך, כאילו לא תיקן עד כלום. וזה לא ינקה, מלשון יצא פלוני נקי מכסיו, היינו שאינו ממקה א"ע כאילו לא תיקן עוד כלום. וזה פירוש הכתוב, ונקמה, שהשי"ת מנקה ומוחל עוונות ישראל, לאיש כזה אשר לא ינקה את עצמו, ועי"ז הוא מוסיף בעבודתו, ודו"ק. (זכרון שמואל)

**סניגורון
של ישראל**

פ

טענותיו ומליצותיו בעד כלל ישראל לפני הקב"ה,
בימי הסליחות, בראש השנה ויום כיפור
שהמליץ הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע

אתקינו סעודתא

ענייני מאכלי שיבת (כה)
מעלת יום השבת

ערוך, סי' רפ"ט)

טוב ללמוד תורה במקצת קודם האמילה. (אליה רבה)

ושבותים, ישנו בזכירה דקידוש היום. (פרי מגדים)

היין, ודאי עושה מצווה מן המובחר. (טורי זהב, סי' רע"ט)

פשוט כדברי הרא"ש. (שולחן ערוך, סי' תע"ב ס"ט)

והאידנא נהוג עלמא לקדש ביום על יין שרף. (שערי תשובה, סי' רפ"ט)

שיעור כוס. (שו"ת מהרש"ם סי' קע"ה)

היא יין שרף בכל יום. (מגן אברהם, סי' רע"ב סק"ו)

יסודי התורה

לרגל לימוד מס' יומא במסגרת חבורתינו הק':

לימוד מסכת יומא בימים אלו

בעשרת ימי תשובה

בתורת עולה כאילו הקריב עולה.

בערב יזה"כ

יומא.

בליל יוה"כ

כה"ג בעצמו עומד לפניו לעבוד עבודת יוה"כ, ע"כ.

במשך יוה"כ

המדברים במעלות התשובה, וכ"כ באור צדיקים ובמטה אפרים שם.

לשמור ולעשות ולקיים.

היום מסכת יומא, וגמר עד גמירא.

מס' יומא מסוגל לתשובה

אש בוערה ומסוגלים מאוד לתשובה.

[illegible]

Cong. Yetev Lev
 D'Satmar
 JERUSALEM

קהל יטב לב
 ד'סאטמאר
 ירושלים
 עיר דוד ירושלים חובבי ארץ

20 YONAST • JERUSALEM • P.O.B. 97888 • ת.ד. 97888
 20 יונתן 20 • ירושלים • ת.ד. 97888 • ת.ד. 97888

ב"ד

הודעה

הננו להודיע בזה לקהל אנ"ש הע"י

שהגה"צ הדומ"ץ שליט"א

ישיב לשואליו דבר ה' זו הלכה

בהלכות ארבעת המינים

ביום ה' 9.00

עד שעה 10.00 לפנה"צ

בימי ג' וד'

משעה 8.00 אחה"צ

בבית מדרשינו "ברך משה"

בביתו נגיד חציתו טובה

הנהלת הקהילה

ביהמ"ד "ברך משה" דסאטמאר

שע"י קהל ישב לב דסאטמאר

נותנים ע"ש כ"ק מרן רבינו הקדוש י"ע - בניסיונות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
 ר"ח יונה 20 - בעיה"ק ירושלים תובב"א

זמני התפילות

ליום הקדוש הבעל"ט

ערב יום כיפור

סליחות ערב יום כיפור משעה 5.00 כל חצי שעה
 מנחה ערב יום כיפור משעה 2.00 כל חצי שעה

ליל יום כיפור

דרשת כל נדיר בשעה 6.00

הנחיות לתורה ליום כיפור יסמכו א"ה בליל י"ג אחר תפילת שחרית

יום כיפור

שחרית בשעה 6.30
 יסוד בשעה 7.30
 תפילת נעילה בשעה 8.15
 זמן רבינו חם בשעה 8.45

ויהי' שיתקבל תפילותינו לרצון לפני אדון כל.

בברכת גמור תחינה טובה
הגבאים